

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 214 /2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

255/2019. (IX.19.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos ¹jogi képviselője által 2019. június 6-án előterjesztett **panaszát** a 2019. szeptember 19-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében és Dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében, írásbeli előterjesztése nyomán – megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

elutasítja.

A Testület megállapítása szerint a panaszt nem az arra jogosult terjesztette elő.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos jogi képviselője 2019. június 6-án, elektronikus úton terjesztette elő panaszbeadványát, a panaszossal szemben 2019. május 29-én foganasított intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos jogi képviselője beadványában előadta, hogy a D. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Nyomozó Alosztályának nyomozói más hatóságokkal együtt megjelentek D. város, A. utca 47. szám alatt, ahol ellenőrzéseket kezdtek ezen a címen található pékségben. A pékségtől teljesen elkülönülő ingatlan ugyanezen a címen a panaszos magánlakása.

Az eljáró nyomozók közölték a panaszossal, hogy a magánlakásba be kívánnak menni. A panaszos megkérdezte a nyomozóktól, hogy erre feljogosító határozattal rendelkeznek-e, illetve kérte, hogy azt adják át neki. A nyomozó tájékoztatása szerint határozattal nem rendelkeztek. Erre a panaszos azt mondta, hogy nem járul hozzá ahhoz, hogy a magánlakásába a rendőrök és más hatóságok tagjai bemenjenek. Az eljáró nyomozó közölte vele, hogy körözött személy elfogása érdekében kívánnak bemenni a magánlakásba, és annak ellenére be fognak menni, hogy

^{1 1 1} Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ezt a panaszos nem engedélyezte részükre. A panaszos a rendőri intézkedést ezt követően nem akadályozta, azonban hozzájárulását továbbra sem adta az intézkedéshez.

Ezt követően a nyomozók bementek a panaszos magánlakásába, észlelték, hogy ott két személy aludt a vendégszobában. Ekkor a nyomozók odahívták a pékségből a bevándorlási hivatal munkatársát, aki elkezdett ordibálni először magyarul, utána angolul a vendégeknek, hogy keljenek fel. A két vendéget ezt követően a rendőrök kivezették a lakásból és a pékségben a dagasztóasztal elé állították őket. Ott kellett állniuk körülbelül fél órát. Közben a nyomozók elvették a telefonjaikat is, azokba beütöttek valamit. Fél óra eltelte után a panaszos megkérdezte a nyomozóktól, hogy a két vendég elmehet-e, vagy még maradniuk kell. Ekkor mondták a nyomozók, hogy ők elmehetnek.

A rendőri intézkedésről jegyzőkönyv nem készült, a panaszos nem kapott jegyzőkönyvet az intézkedésről.

A panaszos jogi képviselőjének véleménye szerint teljesen nyilvánvaló, hogy a körözött személy elfogása érdekében történő behatolást a panaszos magánlakásába, mint indokot, csak azért mondta az intézkedő rendőr, hogy azzal próbálja az általa is tudottan törvénysértő intézkedést törvényes színben feltűntetni. A panaszos jogi képviselője szerint nyilvánvaló, hogy semmiféle körözött személyt nem kerestek ott, amennyiben ugyanis ilyen személyt kerestek volna, akkor azon túl, hogy rendelkezniük kellett volna kutatást elrendelő határozattal, a 2017. évi XC. törvény a büntetőeljárásról (továbbiakban: Be.) 304.§ (2) bekezdése értelmében megtalálni kívánt személyt is meg kellett volna jelölni ebben a határozatban. Az is visszakereshető a rendőrségi telefonhívásokból, hogy esetleg épp az intézkedés előtt kapott-e bármilyen információt a rendőrség, amely alapján az eset körülményeire is tekintettel halaszthatatlan intézkedésként foganatosítottak volna kutatást.

Mindezekre tekintettel a jogi képviselő szerint azzal, hogy a rendőrök bebocsátás és erre feljogosító határozat hiányában, törvényi felhatalmazás nélkül bementek a panaszos magánlakásába, az ő alapvető jogait megsértették.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint kérte, hogy küldjék meg az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) V. L. r. ezredes 2019. június 27-ei átiratában rögzítette, hogy a panaszos által a magánlakásaként megjelölt rész, a pékség emeleti szintjén helyezkedik el, azonban az ingatlan tulajdonosa nem a panaszos, továbbá oda bejelentve sincs. A pékség, valamint az ingatlan tulajdonosa C. I..

A r. ezredes átiratában részletesen megválaszolta a Testület által feltett kérdéseket, azonban – arra tekintettel, hogy tisztázták, hogy a magánlakás tulajdonosa nem a panaszos – az átirat többi részének ismertetésétől a Testület eltekint. Indokoltnak tartja azonban kihangsúlyozni, hogy a rendőrség rögzítette, hogy az ügyvédi panaszban megfogalmazott Büntetőeljárás törvényre való hivatkozások tévesek, az intézkedésre nem a büntetőeljárás jog szabályai szerint, hanem a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) alapján került sor. Kutatást nem foganatosítottak. Ellenőrzésre került sor a pékség emeleti helyiségeiben, melynek célja az intézkedés kezdetekor az intézkedés előtt elrejtőző személyek igazoltatása, a körözött személy felkutatása.

A pékség területén komplex (munkavédelmi és munkaügyi, élelmiszer-egészségügyi, fogyasztóvédelmi, illetve bevándorlási és menekültügyi) körözési célú ellenőrzést hajtottak végre a Szegedi Rendőrkapitányság által *. ált. számon a * számú határozat alapján kiadott körözése alapján.

III.

1) A panaszbeadványban előadott sérelmek kapcsán a Testületnek mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az Rtv. rendelkezései értelmében azt az arra jogosult terjesztette-e elő.

Az Rtv. 92. § (1) - (3) bekezdései a következőként rendelkeznek:

(1) „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszt a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bd) az idegenrendészeti szerv főigazgatója

bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetekben a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat. A panasz meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszthető. Jogi képviselőként jogvédelemmel foglalkozó egyesület vagy alapítvány, nemzetiségi önkormányzat, jogi oktatást végző egyetem állam- és jogtudományi doktori fokozattal rendelkező egyetemi oktatója is eljárhat.”

Az idézett rendelkezések szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett, ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e.

Jelen panaszügyben a jogi képviselő azt kifogásolta, hogy a panaszos magánlakásában intézkedő rendőrök – noha nem vele szemben intézkedtek közvetlenül, hanem az ingatlanban tartózkodó külföldi állampolgárokkal szemben – az ő jogait sértő módon intézkedtek. A rendőri intézkedés közvetlen alanya nem a panaszos volt, hanem külföldi állampolgárok. Ezen személyek azonban nem terjesztettek a Testülethez panaszt, illetve a jogi képviselő megbízatása csak a panaszos képviseletére szól.

Az Rtv. fentebb idézett rendelkezései egyértelműen meghatározzák, hogy a Testület előtti panasz eljárás kérelemre induló eljárás (hivatalból a Testület nem járhat el) és az tehet panaszt, akinek a rendőri intézkedés alapvető jogát sértette. Az Rtv. alapján lehetőség van arra, hogy a panaszos képviselje az intézkedésben érintett más személyeket a panasz eljárásban, de kizárólag az érintettek meghatalmazása alapján.

Az Rtv. tehát egyértelmű kereteket biztosít a panasz előterjesztésére vonatkozó eljárás jogi feltételek vonatkozásában. A Testület előtt a rendőri intézkedéssel szembeni panasz vonatkozásában csak annak a személynek és csak annyiban van eljárás jogossága, amennyiben a rendőri intézkedés őt érintette.

A Testület eddigi gyakorlata is elutasította a lényegében a közvetett érintettségen alapuló panaszok érdemi vizsgálatát. Így döntött például a *Testület a 23/2017. (II. 16.) számú*

állásfoglalásában, amelyben a panaszos, a nagykorú, cselekvőképes fiával szemben történt rendőri eljárást sérelmezte. A Testület a hivatkozott ügyben akként foglalt állást, hogy „önmagában az a tény, hogy a rendőrök a fiával szemben intézkedtek, és ennek ténye, módja felzaklatta a panaszost, nem jelenti egyúttal azt, hogy a panaszos ezen rendőri fellépésnek érintettje lett volna. Mivel tehát a panasz előterjesztője nem volt az intézkedés szempontjából érintett személynek tekinthető, és képviseleti jogát sem igazolta, az Rtv. 92. §-a értelmében a Testület panaszeljárási kezdeményezésére sem volt jogosult. Erre figyelemmel a Testület a panaszos által sérelmezett intézkedések jogszerűségének alapjogi vizsgálatát hatáskör hiányában – mivel a panaszbeadványt nem az arra jogosult terjesztette elő – nem végezhetette el.”

A Testület az Országgyűlésnek benyújtott 2014-2016. közötti tapasztalatait összegző hároméves beszámolójában is akként foglalt állást, hogy „az Rtv. azon személyek számára biztosít lehetőséget a Testületnél panasz előterjesztésére, akiknek a rendőri intézkedés alapvető jogát sértette. Az Rtv. tehát nem szűkíti a panaszosi kört azokra, akikkel szemben a rendőri intézkedés lezajlik, hanem az alapjogi sérelem „gyanúját” követeli meg a panaszosi minőség megállapításához. A Testület gyakorlata szerint ahhoz, hogy valamely jogellenes cselekményt bejelentő és ennek nyomán a rendőrség intézkedését vagy intézkedése elmulasztását sérelmező személy alapjogának érintettsége olyan fokban legyen megállapítható, amely a Testülethez fordulását megfelelően megalapozza, az szükséges, hogy a kérdéses jogsértés valamilyen módon személyében érintse a panaszost még akkor is, ha annak nem a panaszos a közvetlen elszennvedője.”.

A Testület az eljárási jogosultság vizsgálata során tehát kizárólag azt vizsgálja, hogy a sérelmezett rendőri intézkedés érintette-e a panaszos alapvető jogát, ha igen, milyen alapvető jogát. Érdemi vizsgálatát csakis azon intézkedésekkel kapcsolatban és annyiban folytatja le a Testület, amennyiben a rendőri intézkedés a panaszos alapvető jogát érintette.

Tekintettel arra, hogy a rendőri intézkedés – a panaszos jogi képviselőjének előadása szerint – a panaszos tulajdonában lévő ingatlanban történt, a Testület az arra jogosulttól származónak tekintette a panaszt, érdemi vizsgálata alá vonta és a rendőrséghez fordult adatkéréssel. A rendőrségtől érkező dokumentációból azonban egyértelműen megállapítható volt, hogy a jogi képviselő által magánlakásként megjelölt ingatlan nem a panaszos tulajdona. A tulajdonost név szerint megjelölték. A panaszost a rendőri intézkedés jogi képviselő által sérelmezett elemei közül egyik sem személyében érintette, csupán az általa előadott ingatlan-tulajdonosi jogviszony által. Ez a jogviszony a rendőri tájékoztatás szerint azonban nem áll fenn. A rendőri intézkedéssel szemben sem a magánlakás tulajdonosa, sem a külföldi állampolgárok nem éltek panasszal, továbbá nem hatalmaztak meg mást, a panasz benyújtására.

Mindezekre tekintettel a Testület megállapította, hogy a panaszt nem az arra jogosult terjesztette elő.

IV.

A Testület – az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése alapján –, a rendelkező részben foglaltak szerint, a panasz elutasításáról döntött.

Budapest, 2019. szeptember 19.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag helyett:
Dr. Lukács Tamás elnök

Független Rendészeti Panasztestület